

lificados regulamentariamente como paraísos fiscais, c), f), g) e i) do número 3 do artigo 70 do Regulamento do imposto sobre a renda das persoas físicas, aprobado polo Real decreto 214/1999, do 5 de febreiro.»

Disposición transitoria primeira. *Determinación do rendemento neto na modalidade simplificada do réxime de estimación directa nas actividades agrícolas e gandeiras, durante os anos 2000 e 2001.*

1. Con efectos exclusivos durante os anos 2000 e 2001, para a determinación do rendemento neto das actividades agrícolas e gandeiras na modalidade simplificada do réxime de estimación directa, e para os efectos previstos na regra 2.ª do artigo 28 do Regulamento do imposto sobre a renda das persoas físicas, aprobado polo Real decreto 214/1999, do 5 de febreiro, o conxunto das provisións deducibles e os gastos de difícil xustificación cuantificaranse aplicando a porcentaxe do 10 por 100 sobre o rendemento neto, excluído este concepto.

2. Aqueles contribuíntes ós cales resulte aplicable o disposto no número anterior e que presentasen a súa declaración do imposto sobre a renda das persoas físicas correspondente a 2000, poderán regulariza-la súa situación presentando solicitude de rectificación da súa auto-liquidación ante o delegado ou administrador da Axencia Estatal da Administración Tributaria competente por razón do domicilio do contribuínte, nos termos previstos no Real decreto 1163/1990, do 21 de setembro, polo que se regula o procedemento para a realización de devolucións de ingresos indebidos de natureza tributaria.

Disposición transitoria segunda. *Regularización do tipo de retención sobre os rendementos do traballo cun período de xeración superior a dous anos ou notoriamente irregulares.*

Procederá regulariza-lo tipo de retención na forma prevista nos números 3 e seguintes do artigo 81 do Regulamento do imposto sobre a renda das persoas físicas, cando durante o período decorrido entre o 1 de xaneiro de 2001 e a data de publicación deste real decreto se satisfixesen rendementos do traballo cun período de xeración superior a dous anos ou notoriamente irregulares, nun importe superior ó resultante de multiplícalo número de anos de xeración do rendemento pola contía de 2.600.000 pesetas (15.626,31 euros).

Disposición derradeira única. *Entrada en vigor.*

O disposto neste real decreto entrará en vigor o día seguinte ó da súa publicación no «Boletín Oficial del Estado», e resultará de aplicación ós períodos impositivos iniciados a partir do 1 de xaneiro de 2001, salvo o disposto no artigo terceiro, polo que se modifica o artigo 59 do Regulamento do imposto sobre a renda das persoas físicas, que será de aplicación desde o 1 de xaneiro de 2000.

Dado en Madrid o 1 de xuño de 2001.

JUAN CARLOS R.

O ministro de Facenda,

CRISTÓBAL MONTORO ROMERO

XEFATURA DO ESTADO

10564 *LEI 8/2001, do 4 de xuño, sobre concesión dun crédito extraordinario, polo importe de 13.858.385.707 pesetas, para atender insuficiencias de crédito producidas no exercicio de 1999, polas subvencións que se efectúan para a cobertura das diferencias de troco das divisas obtidas en préstamos concedidos ás sociedades concesionarias de autoestradas de peaxe. («BOE» 134, do 5-6-2001.)*

JUAN CARLOS I

REI DE ESPAÑA

Saiban tódolos que a viren e a entenderen que as Cortes Xerais aprobaron e eu sanciono a seguinte lei:

EXPOSICIÓN DE MOTIVOS

As sociedades concesionarias de autoestradas de peaxe están constituídas como sociedades mercantís, anónimas e de nacionalidade española. No seu accionariado están presentes as administracións públicas (nomeadamente o Patrimonio do Estado a través da Empresa Nacional de Autoestradas) e interveñen, ademais, caixas de aforros, bancos, outras entidades financeiras, empresas constructoras e accionistas a título individual.

Unha considerable parte do sector goza do beneficio do seguro de troco que ten a súa orixe na Lei 8/1972, do 10 de maio, «de construción, conservación e explotación de autoestradas en réxime de concesión», reguladora do estatuto xurídico básico destas concesións administrativas.

O réxime económico e financeiro dos concesionarios establecido no capítulo IV da lei prevé diversos beneficios de carácter fiscal e financeiro, e a alínea c) do artigo 13 recolle o correspondente ó seguro de troco, mediante o cal o Estado se comprometeu a facilitar ó concesionario as divisas precisas para facer fronte ós vencementos de principais e xuros dos préstamos e obrigacións que concerte no exterior, ó mesmo tipo de cambio de compra vixente o día en que se constitúa o depósito ou se efectúe a venda ó Instituto Español de Moeda Estranxeira das divisas a que se refire o préstamo. Isto orixina que o tipo de troco fiquese asegurado para o concesionario ó tipo vixente no momento de disposición da operación, estando a cargo do Estado a diferenza negativa resultante entre este tipo e o vixente en cada vencemento de principal ou de xuros.

Os créditos dotados no Orzamento do Estado do exercicio de 1999 para a finalidade indicada resultaron insuficientes para satisfacer as obrigacións xeradas.

En consecuencia, para atender as obrigacións derivadas da cobertura das diferencias de troco das divisas obtidas en préstamos concedidos ás sociedades concesionarias de autoestradas de peaxe, tramítase un crédito extraordinario, de conformidade co dictame do Consello de Estado, logo de informe favorable da Dirección Xeral de Orzamentos.

Artigo 1. *Concesión dun crédito extraordinario.*

Concédesse un crédito extraordinario polo importe de 13.858.385.707 pesetas á sección 24 «Ministerio de Economía», servicio 04, «Dirección Xeral do Tesouro e

Política Financeira», programa 612D, «Xestión da Débeda e da Tesourería do Estado», capítulo 4, «Transferencias correntes», artigo 47, «A empresas privadas», concepto 470, «Para subvencionar as diferencias de troco das divisas obtidas en préstamos concedidos ás sociedades concesionarias de autoestradas de peaxe [artigo 13.c) da Lei 8/1972, do 10 de marzo]. Crédito destinado a cancelar débedas contraídas co Banco de España no exercicio de 1999.»

Artigo 2. *Financiamento do crédito extraordinario.*

O crédito extraordinario a que se refire o artigo anterior financiarase con débeda pública, conforme o establecido no artigo 101 do texto refundido da Lei xeral orzamentaria, aprobado polo Real decreto legislativo 1091/1988, do 23 de setembro.

Disposición derradeira única. *Entrada en vigor.*

Esta lei entrará en vigor o día seguinte ó da súa publicación no «Boletín Oficial del Estado».

Por tanto,

Mando a tódolos españois, particulares e autoridades, que cumbran e fagan cumprir esta lei.

Madrid, 4 de xuño de 2001.

JUAN CARLOS R.

O presidente do Goberno,
JOSÉ MARÍA AZNAR LÓPEZ

10565 *LEI 9/2001, do 4 de xuño, pola que se modifica a disposición transitoria sexta da Lei 54/1997, do 27 de novembro, do sector eléctrico, determinados artigos da Lei 16/1989, do 17 de xullo, de defensa da competencia, e determinados artigos da Lei 46/1998, do 17 de decembro, sobre introducción do euro. («BOE» 134, do 5-6-2001.)*

JUAN CARLOS I

REI DE ESPAÑA

Saiban tódolos que a viren e a entenderen que as Cortes Xerais aprobaron e eu sanciono a seguinte lei.

EXPOSICIÓN DE MOTIVOS

O principal obxectivo da política económica do Goberno é lograr un ritmo de crecemento económico sustentable que permita continuar aproximando os niveis de renda per cápita e de emprego en España ós das economías máis desenvolvidas. Para isto, é imprescindible o establecemento dun réxime de liberalización económica adecuado. Este réxime de liberalización, o desenvolvemento e consolidación do cal motivou a promulgación dos reais decretos leis de xuño de 2000, pasa en todo caso pola definición das condicións normativas básicas para que a estrutura e funcionamento dos mercados faga destes instrumentos eficientes de intercambio de bens e servicios.

Non cabe dúbida de que o establecemento dun marco que posibilite unha maior competencia entre os oferentes contribúe a reforza-lo eficaz funcionamento dos mercados e, en consecuencia, á expansión e sustentabilidade do crecemento económico.

No caso concreto do sector eléctrico, hai que sinalar que nestes tres últimos anos se foi producindo unha aceleración na liberalización da subministración, estando previsto, de acordo co Real decreto lei 6/2000, do 23 de xuño, de medidas urxentes de intensificación da competencia en mercados de bens e servicios, a total liberalización da subministración o 1 de xaneiro de 2003.

Pola súa vez, este ambicioso plan de liberalización ocasionou que empresas que ata a data non consideraran a súa implantación en España estean interesadas en participar na apertura do mercado da subministración de electricidade.

Para iso, o Goberno considera imprescindible aclaralo marco aplicable ós custos de transición ó réxime de mercado competitivo para os titulares de instalacións de produción de enerxía eléctrica imposto pola disposición transitoria sexta da Lei 54/1997, do 27 de novembro, do sector eléctrico, e as súas sucesivas modificacións; igualmente resulta necesaria unha reforma da Lei 16/1989, do 17 de xullo, de defensa da competencia, co fin de delimitalo contido dos acordos que poden ser adoptados polo Goberno en expedientes de concentración empresarial e de atribuírlles ós órganos competentes en materia de defensa da competencia de instrumentos efectivos para velar polo cumprimento destes acordos.

Esta lei consta de tres artigos; o primeiro dá nova redacción á disposición transitoria sexta da Lei 54/1997, modificada polo artigo 107 da Lei 50/1998, do 30 de decembro, de medidas fiscais, administrativas e da orde social, que recoñeceu os custos de transición á competencia (CTC) ás sociedades titulares de instalacións de produción de enerxía eléctrica incluídas en 31 de decembro de 1997 no ámbito de aplicación do Real decreto 1538/1987, do 11 de decembro, sobre determinación da tarifa das empresas xestoras do servizo. Ademais, exclúense do pagamento de CTC as importacións de enerxía eléctrica procedentes doutros Estados membros da Unión Europea, explicitase o incentivo por tecnoloxía GICC e mantense a rebaixa prevista no importe máximo de CTC a 31 de decembro de 1997.

Por outro lado, é necesario estende-lo dereito de cobramento dos custos de transición á competencia ás sociedades que adquiran posteriormente activos de xeración ós que se lles concedeu o dereito de cobramento deles. O proceso de venda dos ditos activos de xeración explicitará o valor de mercado das instalacións, sendo necesario adapta-los seus custos á valoración que terceiros dean no proceso de desinvestimento ós ditos activos. Por isto, prevese que o incremento de valor que o mercado atribúa a estas instalacións de xeración sexa descontado dos titulares iniciais delas.

Por outra parte, a consideración do exceso de venda de enerxía das ditas instalacións no mercado de produción sobre as 6 pesetas por kWh, que foron consideradas como ingresos a percibir no novo mercado de xeración, foi un mecanismo adecuado para evitar incrementos de prezos non xustificadas no mercado. Por iso resulta conveniente trasladar esta limitación ós novos titulares, xunto co dereito de cobramento dos CTC asignados ás instalacións.

Con isto, tódalas sociedades titulares de activos ós que se considerou que non poderían recupera-los seus custos estarán en igualdade de condicións, con independencia de que fosen titulares iniciais ou con posterioridade das ditas instalacións.

Esta obriga de transmitir-los dereitos de cobramento debe facerse partir dunha data posterior á entrada en vigor da Lei do sector eléctrico, dado que, en virtude da obriga establecida no artigo 14 e na disposición transitoria quinta da Lei 54/1997, o 31 de decembro do ano 2000 é a data límite para separa-las actividades reguladas das non reguladas.